

„Edinost“

Izhaja enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročilna cena:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kron

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbo brez priložene naročilnice se upravnica ne odira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 avč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 avč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osumnjena in javne zabave domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upravništvo. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemanje inšercij v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst..

izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“, v Trstu

IV. shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani.

(Dalje.)

Da, pomemben dan je bil to, kajti do nesel je popoln vseh tej od nas vedno povdarjani strani naloge kongresa novinarjev v Ljubljani: naloge spoznavanja našega naroda in naše zemlje. Takov narod, kakoršnjega se je ob izletu slovanskih časnikarjev na Gorenjsko pokazal naš narod po vseh postajah od Ljubljane pa gori do Javornika in potem v Dobravki, v Gorjah in na Bledu — takov narod mora sploh vzbujati zanimanje, v sorodnih plemenih pa tudi najiskrenejše bratske simpatije. Da, še več: vzbujati mora v sorodnih plemenih čud radiosti in ponosa, da imajo v svojem kolu takega zdravega, čilega, zavednega brata.

Na vseh postajah je bil vsprejem pri srčen, na vseh postajah si videl vse polno naroda, obojega spola in — političnega mišljenja, ki je radostno veklikal milim gostom in jim, tako rekoč, kar na dlani nudil svoje srce! Da, da, to je bil ravno tisti moment, na katerem smo se mi radovali: to srce je tega dne vriskalo bratom zložno, združeno, ujedinjeno! Prihitele so na pozdrave se svojimi zastavami sokoleka društva in prišle so razne pobožne družbe. Naprednjak in konservativci, duhovnik in posvetnjak so se združili, da pokažejo gostom narod slovanskih.

V Kranju smo videli n. pr., kako sta stala na čelu neštete množice župan in dekan, vsaki ob eni strani sokolske zastave.

Posebno lep je bil vsprejem v Škofj. loki, naravnost impozanten v Kranju, a preprisan, ganljiv na postaji, kjer smo zapustili železniški vlak: v Javorniku.

A kakov neizbrisani utis je napravila na goste lepota in divota naše zemlje slovanske! Ko hodiš po soteski Vintgar, te spreleta kakor neka groza pred tem veličastjem narave. Izlasti so gostje ostali kakor okameneli, ko so gledali veličastni prizor pri Šumu, ta silni slap. Ob groznem šumu ti vodne mase padajo z višine doli, se razbijajo ob silnem skalovju, razpršajo v milijone vodnih iskrice, v katerih se ti lomijo solnčni žarki in se sestavljajo v sklade barv, v nešteto mavric. Ta veličastni, premagovalni utis dobiva potnik že ob uhodu v sotesko, a ta utis traja dalje po vsej ozki soteski nad uro hoda. Pod seboj bobneče in peneče se valovje, ob obeh straneh in nad seboj za zvonik visoke stene skalovja, kakor da se sedaj pa sedaj hočejo zrušiti na te, da te kar neodklonljivo

prevzema občutek: kako malo si ti človeško bitje pred to veličino narave.

Isto tako se godi potniku na Bledu; tudi tu moraš kloniti pred veličino narave: tudi tu kar ginevaš v občudovanju. Utis, ki ga napravlja na-te blejski panorama, ta zares od Boga izvoljeni in blagoslovljeni košček zemlje slovanske, je tem intenzivnejši, ako si prišel direktno iz Vintgarja. Kakov kontrast je to! Tam veličastje, ki te navdaje z grozo, tu pa lepota kraja, ki ti blaži dušo in srce! Tam zreš nemo in strmiš, tu ti vrisa duša in sili vesela pesem iz srea. Največi hipohonder in melanholik se tu, bodi, da s starega gradu doli gleda na predivno sliko, bodi, da iz-pred cerkve na otoku pošilja svoj pogled po rajskem jezeru — pridružuje pevcem, da tudi on v pesmi proslavi ta biser, to lepoto in divoto domovine svoje.

Izlasti nam ostane neizbrisano v spominu oni trenutek pred cerkvijo na otoku. Zbranih je bilo mnogo gostov v cerkvici. Kar nankrat je zadonela pesem slovanska iz moških in ženskih grl. Hiteli smo ven in zazrli diven prizor sredi divote naravine: lepo trebojnice našo, a okoli zastave četa pevcev in pevk, sledeje v bogati in slikoviti narodni noši. In kako so peli! Kdor hoče vedeti, kako treba nijansirati in modulirati, kako ni smeti pevati le z grlom, ampak tudi iz duše, da pevec liki apostol širi dalje, kar je povedal pesnik: ta naj gre poslušat pevski zbor blejskega pevsk. društva! Čast in slava takemu pevovodji, kakoršen je g. naduč. Rus. Ko so tu gostje videli in čuli, kako se tu vrl narod in krasota zemlje združujeta v proslavo domovine naše, črtalo se jim je ganotje na licih in ko so pevec in pevke peli majestozno »Kje dom je moj«, himno »Lepa naša domovina« in našo veliko pesem »Hej Slovani« — so gostje sneli klobuke in po izrazih na njihovih licih ti je bilo kakor da so združeni v pobožno molitev. . . . A potem, po vsaki peemi, je zagromelo iz razvnetih sre »slava« in »živio«-klicev.

In potem tista nepozabna vožnja po jezeru. Poseli smo v čolne in bila nas je kar cela flotila. In notri v sredi blejskega pevsko društvo z zastavo! Tu se ti je radovala duša in ti je slavila Boga, da je našemu sicer ubožnemu narodu dal v last toliko lepote. Kdor hoče prav iz srea peti tisto nevenljivo-lepo »Po jezeru«, moraš iti na lice mesta, moraš iti na isto jezero!

Po popoldne ob 3. uri je bil banket v velikem jezerskem salonu Lujizinih toplic. Banketu je predsedoval župan blejski, gospod Peterkel, v krasni narodni noši. Govorov je bilo seveda tudi tu cela vrsta in v vseh slovanskih jezikih. Kekovo je bilo razpoloženje

tej prekmorske trti, trde, da nam vse gospodarsko zlo prihaja iz novega sveta. In tako so holmi z najlepšo lego, na katerih je domača hrčica rodila najizvrstnejše vino, ostali pusti, ali pa so bili tu in tam s koruzo posejani. Kaka razlika v dobičku nekdanj in sedaj!

Ali mera je morala biti polna. Dunajska banka, pri kateri se je grof zadolžil radi svojega rudarskega podjetja, mu je odpovedala glavnico. Kaj sedaj? Da bi pomiril starega upnika, bi moral vzeti kje drugje novo posojilo. A to mu ni šlo po volji. Hrastovac je bil več nego za dve tretjini vrednosti zarubljen, a tudi na Deli-dvoru so bila velika bremena. Razun tega je imetje malo nosilo. Vse to je bilo dobro znano denarnim zavodom, kjer je iskal posojilo in tudi ti zavodi so odbili grofa. Ni preostalo drugega, nego skrbeti, da imetje Hrastovca čim dražje proda. Prišla mu je na um srečna misel, da ga je ponudil bar. Irmay, kateri je bil kolkor toliko Vojničevega rodu. Baron, ki je

na banketu, tega ni treba ni praviti. Dosti je, ako rečemo, da so bili gostje popolnoma pod utisom doživelega in pogleda na neopisno zemsko lepoto. Omeniti hočemo le, da je tu pozdravil goste tudi državni poslanec tega kraja, gospod Pogačnik. Velik utis je napravil govor starčka-mučenika Mudrona, ki je v živih barvah slikal prežalostno usodo mučeniškega naroda svojega — slovaškega! (Zvršetak pride.)

Politični pregled.

V Trstu, 26. maja 1902.

Nemška ekspanzivnost. Kdor ni slep, ali kdor si ne zatiska oči, mora videti to nevarnost. In ni to morda, kakor se pravi, godba daljne bodočnosti, ampak tu je že pred našim pragom. In ako narodi, k žive ob potih, po katerih se nam bliža ta nevarnost, nočejo, da jih ista stre, jim je v najnujnejši dolžnost, da se zavedo in mislijo na obrambo. Izlasti v slovanskih novinah bi morala nevarnost, ki tiči za nas v nemškem »drang nach Osten«, v tisti silni nemški ekspanzivnosti, biti dan za dnevom svarilni ceterum censeo: ta nevarnost bi morala biti stalna rubrika v naših novinah. Novine so glasniki narodov, novinarji v prvi vrsti dolžnost, da opozarjajo narod na nevarnost, na resnost časov in dogodkov.

Nemška ekspanzivnost, ki se pojavlja v silni vsenemški propagandi, tako silni, da jo moramo kar občudovati, in ki se vrši s tako doslednostjo, žilavostjo, in ki teži le proti postavljenemu si velikemu cilju brez ozira na desno in levo ter hodi dalje svojo pota, brez sledi kake sentimentalnosti, ne da bi gledala pod noge, in ne mené se za to, da tare pravo družih, moralo, last in ekzistenco družih — ta nemška ekspanzivnost ni plod domišljije, je nekaj, kar obstoji, kar se razvija z uprav grozno bližino in naraščaja.

Ta nevarnost obstoji. Zastonj, ako bi si hoteli zatiskati oči pred njo, in gorje, ako bi jo hoteli celo tajiti. Številke naj govore. Madjarski list »Ethnographia« je prinesel neko zanimivo studio o narodnih spremembah izlasti v tistih jezikovnih območjih, ki na zapad meji na Avstrijo, na sever in vzhod na Donavo in na jug na Dravo. V tem območju je v zadnjih pet desetletjih 211 občin (kakih 10 odstotkov) spremenilo svojo narodnost. Madjarstvo je izgubilo 76, a pridobilo 60 občin; nemštvo je izgubilo 38 in pridobilo 98 občin, hrvatstvo je izgubilo in pridobilo po 42 občin, Slovenci so pridobili 3 in izgubili 4 občine, Slovaki so pridobili 5 in izgubili 10 občin, Srbi so izgubili

bil bratrance grofice Ane, znal je dobro, da so v Hrastovu gozdi opustošeni, da so njive jako zapuščene in samo livade da imajo ceno. No, to posestvo je samrat za rodbinsko svetinjo in ni ga hotel spustiti iz roke. Kupnina, katero je izplačal, je bila velika, mnogo večja, nego-li vrednost posestva. Baron je delal plemenito, premisljuje, da s tem pomaga propadajočej rodbini.

Po tej prodaji je šlo vedno slabše. Grof in grofica sta začela občutovati vso življenjsko grenkobo ljudij, ki so v denarnih stiskah. Grof je moral razprodati nepotrebne konje in kočije, odpustil je nepotrebne sluga, a v vsem domu je uvel kaj enostaven način življenja. Tako se je vendar nekaj prihranilo v gospodarstvu in gospodinjstvu, ali materialna nadloga je vendar tiščala njega in njegovo rodovino. To ga vendar ni zadrževalo, da je vedno, kedar je dobil iz imetja večjo svoto denarja, po nekdanji navadi dober del tega denarja lahkomno zapravil, ne mislé ne na ženo, ne na deco, ne na bedno stanje svojega

40 občin in niso pridobili nijedne. Od onih občin, ki so jih izgubili Nemci, jih je postalo 24 madjarskih, 14 pa hrvatskih. Odvezli pa so Nemci: Madjarom 58, Hrvatom 27 in Srbom 13 občin. V mestih pa se je madjarstvo bolj okrepilo in marsikatero mesto, ki je bilo nekdanj nemško, je postalo povsem madjarsko.

Sicer ga govore navedene številke več, nego vse statistike in glasneje, nego najlepše pisani članki: govore o nemški agresivnosti, govore o dejstvu, da so se pred nemštvom umikale vse druge narodnosti. Kajti slične spremembe, kakor v označenem predelu, so se vršile izlasti še na južnem Ogerskem, kjer si je nemštvo pridobilo silno terena. Takov je govor števil: sub, trd ali — resničen. Na Ogerskem pa divjajo vendar-le proti »pan-slavizmu«, mej Slovani pa se še vedno rogajo, ako kdo opozarja na to nemško nevarnost in pišejo (uprav črno v črno) članke proti razmeram v — Rusiji!

Glasovi o tro- in dvozvezi. Gospod Prinetti je bil zadovoljen z Goluchowskim, gospod Goluchowski je zadovoljen s Prinettijem. Gospod Goluchowski je izjavil v naših delegacijah, da se trozveza gotovo obnovi in da jej nič ne škodi, če Avstro-Ogrska ima posebej svoje razmere z isto Rusijo, proti kateri je bila trozveza prvotno naperjena. Sedaj pa je izjavil tudi gospod Prinetti v rimski komori, da se trozveza gotovo obnovi in da jej nič ne škodi, če se Italija sestaja na posebne dogovore z isto Francijo, proti kateri je bila trozveza prvotno naperjena. Kakor vidite, sta oba gospoda isto govorila in si o tem mislila — vsaki svoje in stavila pridržke za stranske skoke preko ojaie trozveze. No, glavno je, da si po svojih glasnikih novinarskih dajata na ves glas in pred vsem svetom izražati, da sta zadovoljna eden z drugim. Vprašanje je le, da-li je tudi respektivni svet zadovoljen — žnjima. Kar se tiče g. grofa Goluchowskega že lahko rečemo, da velika večina avstrijskega sveta misli drugače o njem in njega politiki, nego mitli on o sebi in o potrebi svoje trozveze. Ta svet ne more prav umeti: čemu je prav za prav ta trozveza, ki na vse zadnje vendar nekaj stane?! Kakov jej je namen, če smejo nje udeleženci sklepati dogovore z tistimi vlastmi, proti katerim je — tako vsaj sodi svet — trozveza naperjena?! Z ozirom na izjave grofa Goluchowskega in Prinettija ironizuje dunajska »Reichswehr« trozvezo s tem, da išče namen trozvezi, a ga ne more najti. Je-li to politična zveza? Ne, ne moremo biti, ker sta oba diplomata priznala, da imati Italija in Avstro-Ogrska dogovore tudi z Francijo oziroma Rusijo. Je-li trozveza

premoženja. Njegov sin Artur je potreboval denarja vsaki hip. Pisal je po denar domov in baronici teti in zapravljal je tako potratno, da se je grof samemu zdelo preveč. Tudi Melita je imela čisto svoje odlične želje, ki so mnogo stale, no, katerim se ona ni hotela odreči. Grof jej je moral držati dragega konja za ježo, ker je bila strastna jahačica, moral jo je voditi na velikaške plese in zabave na Dunaj, v Gradec in v Budimpešto, na operne predstave v Zagreb, kadar je tam gostoval pevec svetovnega glasu, v soireje in hišne zabave tako imenovane »boljše« družbe v Zagrebu, v kateri je bilo nekaj domače, a temveč talmi-aristokracije, katero je ona prva smatrala za svojo stafažo. Obiskovala je razna zdravilišča v Švici in na Rivieri, kamor so prihajali letovat Angleži, Francozi in Rusi. Ti izleti so seveda mnogo stali, a stariši so morali porabiti vsako priliko, kjer je bilo le možno, da bi se jim hči dobro omožila, ker je bila že v letih, v katerih se ne sme več dolgo odlašati. (Pride še.)

PODLISTEK

MELITA.

Povest iz naše dobe.

Spisal Josip Evžen Tomić; prevedel Radi.

Prvi del.

I.

Dokler so bili otroci izven hiše po zavodih, je grof živel po svojem običaju. Bil je neprestano na poti, hitel za zabavami, v katerih, tako je mislil, se otrese neugodnosti, ki so se mu doma vedno pojavljale. Trebalo je neprestano sezati z roko v žep in plačevati, a navadno ni imel denarja. Grof je padal iz enega dolga v drugega; število menjic in zadolžnic je raslo brez prestanka in obteževalo njegova imetja, katera so vedno manje nosila. Tudi njegovi vinogradi, ki so ga bili prej rešili iz marsikateri neprilike, so ga izdali. Filoksera jih je uničila do kraja, a grof ni skrbel, da na mesto starih vinogradov asadi ameriški nasad. On ni zaupal

vojaska? Tudi ne, ker sta oba državnika zatrdila slovesno, da je mir zagotovljen za dogledne čase! Je-li trozveza gospodaraka? Zopet ne, kajti preočitno je, kako Nemčija in Italija gledati, kako bi Avstro-Ogrski povlekli vao gospodarsko kožo čez glavo!

Tako »Reichswehr«. Če je taka zveza, zahtevajoča od narodov tolikih bremen, res tako potrebna, kakor trdita sedaj grof Goluchovski in Prinetti, potem mora imeti določen namen in mora biti tudi naperjena proti komu! Sicer pa je to potrebo najlepše ilustriral isti g. Prinetti sam in s tem, da je do najnovejših časov isto na slovesnih činih popolnoma preziral. Še lepše pa jo je ilustriral nemški kancelar grof Bülow, ki je rekel nedavno temu v parlamentu, da Nemčija prav za prav ne potrebuje trozveze. To sicer ni bilo resno mišljeno, ker ravno Nemčija je, ki potrebuje trozvezo, ali baš radi tega je to roganje značilno, ker ne priča o posebni iskrenosti med diplomati, ki sestavljajo trozvezo.

Da, to je res zveza diplomatov. In v tem se razlikuje od dvozveze. Ta sloni na čustvih obeh narodov. »Novo vreme« se roga zato onim, ki vprašujejo, kako dolgo bo trajala zveza med Rusijo in Francijo? To vprašanje je umevno glede trozveze, glede zveze Anglijo in Japonsko. Zveza med veliko državo rusko in veliko republiko sloni na narodni ljubezni. Zato je neomajna. Če se tudi o tej zvezi ne more reči, da je večna, je vzrok temu v tem, da na zemlji ni nič večnega! Vsakako pa bo — pravi »Novo vreme« — dvozveza trajala dolgo dolgoletin bo svet stremel na nje trajnostit tudit edaj, ko ne bo niti spomina več o tem, kar imenujejo sedaj »druge zveze«.

Loubet v Kodanju. Na svojem povratku iz Petrograda obiskal je Loubet večer glavno mesto Danske, Kodanj. Ko je francoski križar »Cassini« s predsednikom na brodu priplul večeraj v kodanjsko luko, podal se je na brod istega kralj danski s prestolonaslednikom in ostalimi princii. Ko so se ti nekoliko pomudili na ladiji, podali so se z Loubetom vred na obrežje in od tukaj v kočijah na kraljevski grad. V prvi kočiji sta se vozila kralj danski in Loubet, v ostalih pa princii in spremstvo francoskega predsednika.

Na zajutruku v cesarskem gradu je kralj nazdravil Loubetu, zahvaljuj ga za obisk ter obžaluje, da bo njegovo bivanje na Danskem tako kratko. Loubet je v svoji zdravici kralju in narodu danskemu omenjal, da mu je jako ljubo, da more pozdraviti kralja, vračujoč se iz dežele, katera je obema (Loubetu in kralju) jednako draga.

Po zajutruku sta se Loubet in kralj vozila nekoliko po mestu in sta ob 3½ uri popoldne dospela na obrežje, kjer so ju pričakovali princii in drugi dostojanstveniki. Loubet se je tu poslovil od dostojanstvenikov ter se s kraljem in princii v paročolnu podal na križarja »Cassini«. Nekoliko po 4. uri popoldne je križar ob pozdravnem streljanju topov utrdbenih baterij odplul iz kodanjske luke. Ljudstvo je povsod toplo pozdravljalo predsednika francoske republike.

Tržaške vesti.

† **Ivan Treven.** Iz Idrije nam je došla žalostna vest, da je tamkaj umrl umirovljeni bivši sv. Ivanski župnik, veleč. gospod Ivan Treven. Z Ivanom Trevnom polože v grob poštenjaka, moža plemenitega značaja, rodoljuba v polnem zmislu te besede. Mnogo je bilo viharjev v dolgih letih njegovega župnikovanja pri sv. Ivanu, ali pokojni Treven je vsikdar junaški kazal svoje narodno prepričanje. Bodi mu lahka slovenska zemlja! Pogreb bo v sredo zjutraj.

»**Uzorna uprava italijanskih avtonomnih korporacij.** Toliko v naši okolici, kolikor v bližnji Istri — in nekaterih krajih te še posebno — dobiva se še vedno dovolj nezavednežev, ki se čutijo le takrat srečne, kadar so pod jarmom »uzorne« laške uprave. Mnogokrat smo že v tem listu dokazovali kamoristični značaj, katerega imajo skoraj vse, veče in manjše, italijanske avtonomne korporacije, a dan za danom se pojavljajo dogodki, ki nam potrjuje, da skoraj vsa italijanska avtonomna oblastva, toliko pri nas, kakor v Italiji sami, trpe na kronični boleznii, ki se zove kamorizem. Večini naših čitateljev je gotovo dobro znan pomen besede kamorizem, a kdor ni s tem izrazom

še popolnoma na jasnem, dobi najpopolnejši pomen tega izraza iz razkritij velikih sleparij, ki so se dogajale v napolitanski pokrajinski upravi in o katerih hočemo tu na kratko govoriti. Ker so upravitelji napolitanske pokrajine doveli isto že na rob gospodarskega propada, čutila je slednjič laška vlada potrebo, da natančno preišče vso upravo napolitanske pokrajine in je poverila to nalogo senatorju Saredo, kateri je to svojo nalogo izvršil še dovolj vestno in je že dal v tisk obširno knjigo, ki obsega njegovo tozadevno poročilo. Mnogi laški kolikor toliko poštenu listi prinašajo pa že sedaj obširne izvode iz tega poročila, ob čitanju katerih se morajo človeku kar lasje ježiti v očigled tolikim goljufijam, ki so se skoraj popolnoma javno izvrševale leta in leta, ne da bi se bili parfumirani zločinci v cilindrih in glay-rokavicah prijeli in kaznovali. Način pa, kakor so se izvrševale te goljufije z javnim premoženjem, podaja nam najprecejnejšo in najtočnejšo sliko kamorizma.

Možje, ki so hoteli na vsaki način priti v pokrajinski zastop napolitanski, ne z namenom, da bi koristili blaginji pokrajine, temveč, da bi mogli tam delati za svoje osebne koristi, najeli so si najprej lepo število ničvrednih propalce, katerim so morali obljubiti mastne službe, v to, da so jim te propalce z vsakovrstnimi volilnimi sleparijami pomagali do zmage na volitvah. Ko so ti možje prišli na ta način v pokrajinski zastop, morali so seveda preskrbeti svojim pomagačem dobre službe, laška in z velikim zaslužkom spojena dela itd. Ker so pa ti možje v pokrajinskem zastopu skrbeli samo za svoje in svojih sorodnikov in prijateljev koristi, so tudi te skušali pripraviti k jasljam. Na ta način so prišla vsa mesta v pokrajinskih in občinskih uradih in podjetjih v roke korumpiranih in nezmožnih ljudij, kateri poleg tega niso imeli niti najmanjšega veselja do dela, pač pa so bili le pripravljeni za grabljenje mastnih plač. Poleg tega so ti ljudje mogotev v pokrajinskem in občinskem zastopu morali vedno pomagati na goljufijah, ker so bili od istih odvisni in vse se je lepo razvijalo dalje po geslu »roka roko umiva« na korist sleparjem in v pogubo pokrajini in mesta. Pokrajinski in mestni upravitelji so na ta način mogli oddajati svojim kreaturam v najem poslepja in prostore za smešno nizke cene.

Tako so n. pr. oddali prostor, za katerega bi se na leto moglo dobivati recimo 4000 lir najemnine, za satih 1000 lir. Najemnik je rad dal tu 1000 in tudi 1500 lir daru onemu zastopniku, ki mu je preskrbel prostor za tako nizko ceno in tako sta imela tu vsaki 1500 lir dobička, pokrajina oziroma občina pa je bila o tem osleparjena za 3000 lir. To je seveda le mala primera, a dogajale so se sleparije, ki so znašale po preko 100.000 lir in pokrajina in občina napolitanska ste bili na ta način tekom let osleparjeni za milijone in milijone in sicer od onih mož, ki so bili v prvi vrsti poklicani, da skrbijo za blaginjo istih. Take sleparije dogajale so se potem o prodajanjih in kupovanjih posestev, o sklepanjih raznih pogodb, o oddajanjih javnih del, o najemanjih posojil itd. itd. O vseh teh poslih so imeli velike dobičke oni, ki so dobili dela, prodali ali kupili pokrajini oziroma občini posestva itd. ter oni zastopniki, ki so tem svojim zaveznikom izposlovali dobiček. Plačevati pa so morali davkoplačevalci. Na ta način so bili davkoplačevalci direktno ogoljufani, a bili so ogoljufani tudi indirektno in sicer radi tega, ker so bili uradniki v javnih službah nespodobni in nemariti, in so v važnih stvareh tako zavozili, da je vse njih delo bolj škodovalo, nego kristilo pokrajini in občini. Kakor bi vse to še ne zadostovalo, so razni uradniki goljufali tudi tako, da so falsificirali knjige in račune, mogotei na pokrajinski in občinski upravi pa so morali k vsemu temu molčati, ker so bili preveč kompromitirani, da bi podrejene uradnike mogli siliti k poštenosti.

Mi bi se pa za vso to napolitansko kamoro ne brigali mnogo, ako ne bi tudi v naši bližnji vladale razmere, ki so morda še hujše, nego v Neapolju, ako ne bi tudi mi na narodnem in gospodarskem polju občutili posledice kamorizma. O tem pa nekoliko prihodajče.

Poštna hranilnica — »Piccolo« in mi. Poštna hranilnica je izdala in razposlala poročilo o prometu za minolo leto. Opuštila pa je letos izkaz tiskovin in hranilnih knjižic, vporabljenih oziroma izdanih v posamičnih po-

krajinah in razdeljenih po jeziku, v katerem so tiskane. To opustitev je pred par dnevi »Piccolo« grajal ter je jadikoval britko, kako se mu je s tem vzela prilika, da bi s številkami dokazal italijanski značaj mesta ter malo zanimanje Slovencev za državne moderne naprave. Na čenčarije »Piccolo« ne damo seveda mi pečenega groša, ker ga že preveč poznamo. Pač pa moramo slavni poštni direktorji danae tudi mi »en bloc« povedati pritožbe svoje, ker smo posamične nerednosti v poslovanju zagriženih uradnikov zamolčali, uvažujé dobrohotno voljo uprave same, da bi se zadovoljilo občinstvu tudi v jezikovnem pogledu. Doživeli smo slučajev, ko je uradnik pri okeneu za stranke, nezmožen slovensčine, uplival na to, da so se stranke v nadaljnem pogovoru posluževale nemščine ali italijansčine, kar gotovo ne more odgovarjati predpisom. Ako pa se že vspricho naše inteligence tako zapostavlja naš jezik, kaj se pa godi še le z našim priprostim ljudstvom, ki se, ali ne zaveda svojega nepodrejenega stališča nasproti uradniku, ali pa ga ta poslednji, bodi z dobrohotnimi besedami, bodi tudi s surovostjo zavel v rabo laščine. V takem slučaju je uradnik že v svojem elementu, govori se laški, in knjiga v tem jeziku je že pri rokah: slov. stranka je zabeležena za laško! Tako se zvičajno fabricira veliko število ital. knjižic! In ker niso izkazane te knjižice, javka imenovano glasilo čes: da so mu odtgnili tako krasno priliko za dokaz italijanskega značaja mesta tržaškega.

Če je pa bil kdo že toliko srečen, da je vjel slovensko knjižico, se pa vloženi zneski vpisujejo v vseh drugih germanskih in romanjolskih jezikih, samo v slovensčini ne. — Ker smo prišli do prepričanja da ni Nemea ni Italijan ne postopata objektivno selov. strankami — pa naj imata še toliko lepodonečih predpisov pred seboj, zahtevamo od slavne poštne direktorije, da enkrat ukrene potrebno, da se bo pri blagajni z našim ljudstvom nepristranski postopalo, kar bo omogočeno le na ta način, če se za občevarje z njim nastavlja slovenski uradniki, katerih število pa se je v zadnjih letih srečno — decimiralo in potisnilo skoro na nulo.

V blagohotno upoštevanje slavnemu policijskemu ravnateljstvu. Od Sv. Ivana se nam piše:

Odkar so se pričele toplejše noči, ne nadlegujejo nas samo žabe iz nepokritih smradljivih kanalov, ampak tudi drugi peveč, sinovi »avite kulture«, ki se pozno v noč in rano v jutro vračajo iz okolice v mesto, kruč svoje izizvalne irredentovske »viže«. Gorje bolniku, ki je primoran bivati pri sv. Ivanu! Zlasti noči med nedeljo in ponedeljkom so neznosne ter delajo preglavice tudi zdravim ljudem, krepkejih živcev. — Pri sv. Ivanu je videti zastopnike slavnega redarstva le redkokdaj: kedar je treba konfiscirati »Elinost«, ali pa gledati, da se o cerkvenih obredih ne žali kakega Italijana itd. Ali bi ne bilo umestno, če bi slavna policija poskrbela tudi za malo nadzorstva po noči, zlasti z ozirom na »egiptovsko« temo, ki vlada po nekkih sv. Ivanskih ulicah?! Prosimo torej!

Ustanovni shod tržaške anonimne družbe malih železnic je bil, kakor smo že omenili na kratko v sobotni številki, v petek popoldne. Predsedal je odvetnik dr. Krauseneck, vlado pa je zastopal dr. Fabiani.

Društva pravila so zborovalci vsprejeli soglasno, istotako so tudi zborovalci za novo društvo soglasno vsprejeli vse obveze koncesijonarjev za gradnjo električne železnice Trst-Opčine. Upravnemu svetu je občni zbor izročil polnomoč, da konstatira in verificira likvidacijo ustanovnih stroškov. Predsednik je naznačil, da se je ves društveni kapital v znesku 1.420.000 kron že uplačal v banko »Union«. V upravni svet so bili izvoljeni sledeči gg.: baron Avgust Alber-Glanstatten, vit. Filip Artelli, dr. Rihard Fogazzer, inž. dr. Evgenij Gairinger, vit. Jos. Goldschmid, Karol Hoffmann jun., Marie Henry Hartogh, dr. G. A. Krauseneck in grof Ivan Krstn. Sordina. Revizorjem so bili izvoljeni gg.: Anton Isaac in vit. Hugo Visin, namestnikom Virgilij Reya.

Predsednik je na to zaključil zborovanje, na kar je inž. Gairinger podal nekaj pojasnil o novi železnici. Med drugim je omenil, da se bo promet na novi železnici mogel začeti — ako ne bo posebnih zaprek — že koncem junija t. l. Tudi je že sestavljen načrt za eventualno podaljšanje železnične proge od Opčin do Sežane.

K sklepu je še vit. Vidig želel, da bi nova

železnica, katera da se zgradi s kapitali meščanov, pripomogla do prijateljstva med meščani in okoličani.

K tej Vidigevi pripombi dovolimo si še mi pripomniti par besed. Prvič bi bilo krivo misliti, da se nova železnica zgradi s kapitali meščanov in sicer laških Tržčanov, na katere je g. Vidig mislil, a jih ni hotel direktno imenovati; vsaj po veliki večini niso dali kapitale laški Tržčani. Veliko nad polovico vseh akcij ste namreč nakupili dve veči netržaški in nelaški družbi, ostale akcije pa po velikem delu nelaški in netržaški, temveč v Trstu le naseljeni kapitalisti. Med onimi malimi Italijani pa, ki so kupili te akcije, je lepo število laških podanikov. Drugič pa tudi, če bi bilo res, da so samo tržaški Italijani zgradili to železnico, ne bi jo zgradili iz ljubezni in na korist okoličanom, temveč v svojo lastno korist. In ta korist bo železnici prihajala v veliki meri od Slovencev, tako, da lahko rečemo, da bo slovenski živelj vsaj v toli meri dobrotnik železnici, kolikor bo železnica dobrotnica okoličanom. — Če bodo okoličani imeli od tega res kako korist, bo to le naravna posledica, ne pa namen signorov. In slednjič, ako bo novi družbi kaj ležeče na prijateljstvu slovenskih okoličanov, dokazovala bo to najlepše s tem, ako bo spoštovala in dostojno upštevala jezik teh okoličanov, ki je — slovenski.

Občni zbor zavoda sv. Nikolaja v Trstu. (Zvršetak.)

Na stotine takih slučajev bi lahko navedli, ko so lastni stariši zavrgli svojega otroka, da-si so mnogokrat sami največ krivi, ako je otrok zašel na slaba pota, ker so mlado, neizkušeno dekle poslali samo v svet, brez zaslombe, prepuščeno samo sebi in — nevarnostim velikomestnega življenja!

Često pa so neugodne govorice ali povsem neosnovane ali vsaj močno pretirane. Zato je dolžnost vsakomur, predno sodi in obsoja, da se obvesti. Uprava zavoda je na razpolago vsakomur, kdor želi kakega pojasnila.

Posebno pa želi uprava, da bi naša javnost prav umevala nalogo in namen zavoda sv. Nikolaja in da ne bi mislila, da je to le posredovalnica za službe. Izlasti se obrača uprava do navzočih mladenk, naj čuvajo ugled zavoda in naj prizanašajo svojim tovarišicam. Uče naj jih in svare tudi. Ali nikar ne poniževati zavoda! Čast zavoda bodi nam vsem pri sre. Ne te prazne stene, ampak ve dekleta ste društvo. Vsaka senea, ki bi padla na društvo, padla bi na vas. Sedaj imate svoj dom, ali izgubile bi ga lahko zopet, ker ni še plačan. Na vas je, da ga ne izgubite. Vaša moč je velika, ker vas je veliko. S skromno mesečnino 20 nvč. lahko poplačate dom v malo letih. Pridno nabirajte novih udiaj. Ako poplačamo dom čim prej, bo to le v čast pridni slovenski služkinji!

Sklepam svoje poročilo — pravi upraviteljca — vslikom, da je dolžnost nam vsem, da čuvamo koristi in čast našega prvega ženskega društva. V to nam pomozita Bog in sv. Nikolaj!

Za tem je sledila volitev novega odbora. Izvoljene so bile:

Slavik Antonija, Loj Barbara, Pirjevec Nežika, Pegan Metka, Čarga Marija, Krže Ivanka, Vinšek Marija, Pož Mici, Gulič Lizika, Godina Milka, Gorup Amalija, Ivančič Ivanka, Modic Ljudmila, Zorcut Rezika, Grom Maša, Prele Marija, Zadnik Karolina, Urdih Zorica, Gorup Amalija, Žitnik Marija, Vidmar Amalija, Skrinjar Marija.

Gospa Maša Grom je zatem še enkrat polagala na srce gojenkam, naj se oklenejo zavoda ter naj delajo za čast istega.

Predlagala je tudi, da se bivši predsednici, gospej Karli Ponikvarjevi, in gospej Ivanki Klemenčevi izreče presrečna zahvala za njiju delovanje in trud. Ta predlog je bil vsprejet.

Štrajk zidarjev. Pred kratkim so predložili zidarji v našem mestu podjetnikom spomenico, v kateri so zahtevali zboljšanje svojih razmer. Zahtevali so, da se delavci razdelijo v tri kategorije in sicer tako, da bi prva kategorija dobivala 5 20 K dnine, druga 4.60 K in tretja 4 K.

Delavni čas da bi se določil za vse leto od 7. ure zjutraj, do 5. ure popoldne z 1½ urnim odmorom. Delavci, ki so izpešavljeni nevarnosti, dobivati bi morali 50% poviška. Za pomožne delavce zahtevajo sledeče dneine: delavci 3.20 K, žene 2.40 K in vajenci 2 K. Za ponočno delo zahtevajo 9 urni delavni čas in podvojeno dnino. V svoji spomenici

stavijo delavci še nekatere zahteve glede praznikov in drugih določb. Ker delavci do večerajšnjega dne niso dobili še odgovora na svoje zahteve, so zidari danes zjutraj stopili v štrajk.

Poskušnje za ženska ročna dela na c. k. ženskem učiteljsku se prične 2. junija ob 8. uri zjutraj in one za usposobljenje za otroške vrste 18. istega meseca tudi ob 8. uri zjutraj. Toliko se daje na znanje onim, kateri žele podvreči se tem skušnjam.

Ponudbeni razpis. Deželna komisija za uniformiranje c. k. finančne straže na Primorskem razpisuje oddajo zalaganja z obuvami za potrebe c. k. finančne straže c. k. glavnega carinskega urada v Trstu ter uradnih okrajev Trst, Koper in Pulj, počenši od 1. julija 1902.

Eventualno se vsprejmejo tudi ponudbe za zalaganja za posamične uradne okraje.

S kolekom 1 krone kolekovane pisane in zapečene ponudbe, v katerih so navedene cene posamičnih obuv, vložiti je z vzorec vred najkasneje do 15. junija 1902 do 12. ure popoldne na c. k. finančnem ravnateljstvu v Trstu.

Ponudniki, ki bi hoteli prevzeti zalaganje z obuvami za vse navedene uradne okraje, položiti morajo varščino od 500 K, oni pa, ki prosijo za zalaganje samo za jeden uradnih okrajev, od 200 K na tukajšnjem c. k. finančnem in kolkovnem uradu. Dotične položnice priložiti je ponudbam.

Natančnejša pojasnila daje oddelek IV. c. k. finančnega ravnateljstva v Trstu (soba št. 79).

Dražbe premičnin. V torek dne 27. maja ob 10. uri popoldne se bodo vselej naredbe tuk. c. k. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Pasquale Besenghi 10, konj; ulica del Monte 13, hišna oprava; Rocol 647, hišna oprava; ulica Galileo 8, sir; ulica Petronio hišna oprava; ulica Stadion 3, hišna oprava. — Barkovlje, hišna oprava; ulica Sunita 8, tirjate; Korzo 30, sir ob 11. uri popoldne.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 14.8 ob 2. uri popoldne 20.0 — C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 763.1 — Danes plima ob 11.34 predp. in ob 9.46 pop.; oseka ob 4.49 popoldne in ob 4.16 popoldne.

Društvene vesti.

Na otok Brioni pošljamo tamošnjim Slovence in Slovenkam pozdravov sto in sto željo, da bi se tistima dvema kronicama pridružile še druge ter lepo priromale v blagajno ženske podružnice družbe sv. C. in M. Potem pa izdamo vse tajnosti. Moj Bog, kaj ne bi storili za našo šolsko družbo!

K. P.

Za družbo sv. Cirila in Metodija. Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metodija v Trstu priredi svoj koncert na društvenem vrtu pri sv. Ivanu. Kakor smo že omenili bo sviral vojaška godba, bo petje in kar je najzanimivejše bo štruktura v semenu. Kaj si neki mislite da je to: štruktura semenj? A to vam je neka nova originalna zabava, katera bo gotovo ugajala vsem kolikor Vas pride. Pridite pa gotovo vsi, vsi! Saj nas je vendar na tisoče zavednih, požrtvovalnih Slovencev, ki vemo, da, če si sami ne pomagamo, propademo gotovo. Prosim Vas, naj ne ostane brezvspešen ta apel do Vaših sre in do Vaših žepov! Dobro veste vsi kakšno vzvišeno, sveto misjo ima družba sv. Cirila in Metodija. Tu se ne sme nihče izgovarjati. Pomagati morejo in morajo vsi, kakor smo že večkrat poudarjali ob najrevnejšega do prvega bogataša, vsaki — seveda — po svojih močeh! Naj pač nihče ne reče, da brez njega lahko opravimo. Znao do zrna pogača, kamen do kamena palača. Dvajsetica pri dvajsetici je petak itd. Tudi drugo dejstvo mora Vas privabiti, da pridete k veselici k sv. Ivanu, kjer bo na razpolago slavnemu občinstvu prejšnji društveni vrt in pa poleg tega novi vrt, na katerem se kmalu začne dvigati novi »Narodni dom«. Katerega Slovenca pa ne bo zanimalo, ne bo veselilo ogledati si prostora, kjer bo stala še ena slovenska trdnjava, ki se postavi s pomočjo vrljivih delavcev in požrtvovalnih svetoivanskih rodoljubov in pa naše zaščitnice-podpirateljice »Tržaške posojilnice in posojilnice«. Vsi ti pojavi, ki morajo zanimati, in ogrevati vsacega Slovenca, ko vidi, da se

naš mali narodič vzie tolikemu pritisku in zatiranju, vendar le prekrasno razvija in napreduje!

Torej drugo nedeljo dne 8. junija vsi na veselico k sv. Ivanu.

P. S. Umestno bi bilo in jako bi povišalo to veselico, če bi prišlo več pevskih društev, da bi pevala na svobodni zabavi. Prosimo prav lepo, da bi pevska društva to upoštevala in naznanila, če se udeležijo veselice. Jako hvaležen bi bil za to

ODBOR

ženske pod. sv. C. in M. v sv. Iv.

Vesti iz ostale Primorske.

× **Javni shod v Dekanijah**, ki je bil včeraj popoldne, se je izvršil veličastno in se nadejamo, da bo najugodnejše vplival na vršenje volitev. V imenu političnega društva »Edinost« sta posredovala na tem shodu g. Maks Cotič kakor pooblaščenec in g. Fran Kravos kakor zapisnikar. Podrobneje poročilo pride.

× **V pomirjenju duhov v Dekanijah.** Naša notica, priobčena v št. 113. pod naslovom »Neverjetno«, došla nam je od povsem verodostojne strani. A ker se nam je stvar zdela pregorostna, prekritična, smo že v naslovu hoteli dati izraz svojemu dvomu in smo se dalje zanimali za stvar. In res smo doznali v svoje zadoščenje, da se volilne liste niso vročile dež. odboru ter da iste skrbno čuva c. k. komisar, ki ima nalog, da volitve zakonito prevede.

Morda bi prigovarjal kdo: zakaj pa ste priobčili, če se vam je stvar skoro neverjetna zdela? Naš odgovor: zato, ker nas uče vsakdanje skušnje, da je v Istri možno vse, tudi to, kar je neverjetno, ker smo ono vest dobili od verodostojne strani, iz ker je trebalo — za verjetni slučaj, da vest odgovarja resnici — hitre, nemudne odprave, kajti volitve v Dekanijah so pred durmi.

× **V zdravilišču v Opatiji** je bilo od 1. septembra 1901 pa do uštetega 21. maja 1902 12 664 oseb. Od 15. maja 1902 do uštetega 21. maja 1902 je dorastlo 246 oseb. Dne 21. maja je bilo navzočih 246 oseb.

× **Narodna čitalnica v Brezovici** priredi dne 8. junija t. l. veselico s petjem, igro, deklamacijo in šaljivo tombolo. Vspored se objavi o pravem času.

× **Vinarska Udruga za Dalmacijo.** Prejeli smo s prošnjo, da objavimo:

V Splitu obstoji pod tem imenom društvo, katerega je glavni namen, da seznanja trgovce in druge naročevalce vina s pravim, naravnim dalmatinskim vinom. Vino iz Dalmacije je poznano kakor eno najmočnejših in najkusejših, kar jih je na svetu. — V Dalmaciji je to leto še mnogo nerazprodanega vina in on, ki bi si ga hotel naročiti, naj se obrne do Vinarske Udruge v Splitu, ki ga napoti brezplačno tja, kjer najde pravega, naravnega domačega, uprav izvrstnega dalmatinskega vina.

× **Zepet toča in huda ura.** Iz Marziga pri Kopru smo dobili žalostno poročilo, da je dne 22. t. m. zopet padla toča v enem delu te občine. V neko hišo je udarila strela in je onesvestila 5 oseb. Strela je poškodovala samo nekaj oprave.

× **P. n. gg. društvenikom »Slovenskega učiteljskega društva za koperski okraj«** na znanje in uvažanje. V seji dne 24. aprila t. l. sklenil je odbor imenovanega društva iz več tehničnih, da, merodajnih razgovor, sezvati letošnji redni občni zbor društva dne 5. junija t. l. v Boljuncu. Predmet in ura pričetka zborovanju objavi se pravočasno. Vzrok mali zakasnitvi in izboru kraja pa izvedo p. n. gg. društveniki na zborovanju samem. Odbor se nadeja opravičeno, da vsakdo prizadetih, komur je za stvar, blagovoljno oprostila zakrivljeno nerednost in se gotovo udeležijo zborovanja, in to toliko dosejanih gg. društveniki, kolikor tudi gg. tovariši iz sosednjega voloskega okraja, ki so društvu že pristopili, ali pa mislijo še le pristopiti istemu.

To je tim potrebnejše, ker se bo na zborovanju razpravljalo o eminentno važnih, za nadaljni društveni obstanek in razvoj ter za učiteljsko v občeh načelnih in življenjskih vprašanjih. S kratka: pojde, kolikor odbor ve in ceni, za »biti ali ne biti« in pa za »kako biti«.

Zato bodi še enkrat priporočeno najtoplejše, naj nobeden gg. tovarišev-društvenikov ne izostane od zborovanja!

Oni gg. tovariši, ki še niso društveniki,

naj nikari več ne odlašajo s pristopom, ampak počlenijo naj se čim prej, vsakako pa pa gotovo še pred zborovanjem.

Osobito nujno, da si najuljudnejše, vabimo v naše kolo mile gospe in gospice tovarišice, ki se, z jedno samo častno izjemo, odlikujejo z nebriznostjo v tem oziru.

Ravno tako je želeli za čim povoljniji razvoj, za čim vapečnejše delovanje in častnejše nastope društva, da v čim obilnejšem številu pristopijo našemu društvu tudi cenjeni p. n. gg. tovariši somišljeniki iz sosednjega voloskega okraja. Vsi imamo iste težnje, dolžnosti in pravice. Delajmo in trudimo se torej tudi vsi v istej smeri, kajti le z združenimi močmi se kaj doseže.

Vodilna načela društva so itak znana in so ista vseh naprednih in svobodomiselnih učiteljev in društev, stremečih za osamosvojenjem šole in učiteljsva samima sebi, za čim povoljnijim duševnim napredkom in boljšim gnotnim položajem ter za iz teh izviraajočo samozavestjo in stanovskim ponosom.

Neprijatelj, načelnih in sebičnih, zavodnih in zepeljanih, javno in tajno delujočih proti tem načelom v našo veliko škodo in žalost, imamo obilo in vsi imamo in bomo imeli še preobilo posla, da se jih rešimo s časom. V to nam gotovo pomorejo dobri geniji zdravega človeškega razuma, napredka in prave omike, pod katerih zaščito se borimo, vršeči vestno svoje dolžnosti sebi in drugim v prid in blagor.

Torej še enkrat: dne 5. junija t. l. vsi v Boljuncu na zborovanje!

Opazke. Železnične zveze za dohod in odhod so prav ugodne. Iz južno-zahodnega dela okraja prihaja vlak nove istrake železnice v Spodnje Žavle, od koder je pol ure v Boljuncu, zjutraj ob 8. uri, vrača se pa zvečer ob 7. uri in pol; iz severovzhodnih krajev in iz Trsta pa prihaja vlak ob 9. uri popoldne v Boršt in odhaja popoldne ob 5. in 8. uri. Iz Boršta je pol ure do Boljunca.

Za dobro postrežbo je poskrbljeno; kuvert za osebo stane 2 K 20 st. Za svobodno zabavo po zborovanju je zunaj na vrtu res prav primeren prostor.

Kedor se misli udeležiti, naj to čim prej, vsakako pa najkasneje do dne 2. junija, na dopisnici naznanil g. Miroslavu Anžlovarju, učitelju-voditelju v Boljuncu p. Boršt!

Vesti iz Štajerske.

— **Stanje obolelemu dr. Serneu** — ki se nahaja sedaj, kakor smo že sporočili, v nekem sanatoriju v Gradcu — se je znatno zboljšalo. Gospod dr. Sernece se je moral podvreči težki operaciji. No, sedaj je njegovo stanje povsem zadovoljivo. Bolnik ima dober tek in spi dobro. Seveda bo moral prebiti v sanatoriju še precej časa rekonvalescence.

— **Visoka starost.** V Vojniki je umrla 101 letna starka Magdalena Frank. Bila je zdrava do smrti.

— **Mariborski knezoškof dr. Mihael Napotnik** je kupil v Mariboru neko posestvo za 38.000 K. V tem roslupju bo imelo svoje zavetišče »Katoliško delavsko društvo«.

Brzjojavna poročila.

Car in Loubet.

PETROGRAD 25. (B.) Car Nikolaj je podaril 250.000 frankov za žrtve ob katastrofi na otoku Martinique. Predsednik Loubet je podaril 100.000 frankov v dobrodelne namene.

Delegacije.

BUDIMPEŠTA 26. (B.) Avstrijska delegacija ima danes plenarno sejo. Delegat Vuković je urgiral, naj vojni minister odgovori na interpelacije, stavljene lani. Predsednik dr. Baernreither je opozoril na poslovni red, po katerem je ministrom dano na svobodno, da odgovarjajo na interpelacije, ali takoj, ali pozneje, ali pa nikoli. Pripravljen je pa stopiti v tem pogledu z ministrom v dotiko.

Ko je minister za vnanje stvari odgovoril na več interpelacij, je delegacija prešla na dnevni red t. j. v drugo čitanje proračuna ministerstva za vnanje stvari. Prvi je govoril češki delegat Kaftan.

Smrt bivšega ministra.

DUNAJ 26. (B.) Administracijski predsednik podonavske paroplovne družbe ter bivši minister, baron Banhaus, je danes zjutraj umrl.

Državni zbor.

DUNAJ 26. (B.) Pr hodnja seja gospodske zbornice bo dne 30. t. m.

Napad na italijansko kraljevo dvojico.

NEAPELJ 26. (B.) Kralj in kraljica sta sinoči ob 7. uri dospela semkaj na svojem potovanju na otvorjenje poljedelske razstave v Palermu. Ko se je vlak ustavil pri arse nalu, je neki človek zalučal dva kamena proti vlakcu. Napadalec so takoj prijeli in se isti imenuje Vincencij Guerrier. Isti je bil že kaznovan radi tatvine. Množica je prirejala kraljevi dvojici navdušene ovacije.

Dinastiško slavlje in slavlje nezavisnosti na Romunskem.

BUKAREŠTA 25. (B.) Povodom jubileja svojega nastopa vlade na Romunskem ter slavnosti proglašenja neodvisnosti Rumunije je kralj Karol izdal obširno armadno povelje. Kralj je odredil, da bosta drugi lovski batalijon, ki se je dne 30. avg. 1877. odlikoval na vzetju Grivice ter osrednja vojaška bolnišnica v Bukarešti nosila ime kraljice Elizabete ter da je princa Karola zapisati v šolo za sinove vojaških oseb v Jasy ju.

Volitve v Belgiji.

BRUSELJ 16. (B.) Včeraj so se vršile nove volitve za polovico členov zbornice reprezentantov ter za nekaj sedežev v komori in senatu. V kolikor so vspehi znani do sedaj, bo imela vlada večino 22 glasov proti 20 poprej. Izstopivši poslanci katoliške stranke so vsi zopet izvoljeni. V okrožjih Charlesroi n Soignis se je število socijalističnih volilcev precej zmanjšalo, v Antverpenu pa število liberalnih volilcev.

Proces Alavantić.

BELGRAD 25. (B.) Obtoženec Jurij Schterk je obsojen na 15 let težke ječe, Fran Eekstein v 5 let ječe v lahkih verigah, Pavel Werner in Fran Samotny vsaki v 3 leta ječe v lahkih verigah, štirje finančni stražniki in poveljnik gasilcev v Šabcu vsaki na 7 l.t, ostali gasilci, izvemši sedmerico, vsaki na 5 let ječe. (Ti so pomagali onemu Alavantiću, ki je nedavno temu skušal uprizoriti prevrat v Srbiji in je bil o tem ustreljen. Op. ur.)

Loterijske številke, izžrebane dne 24. maja:

Dunaj	67	34	9	47	55
Gradec	67	17	14	32	33

50.000 kron znaša glavni dobitek loterije gledaliških igralcev (glumačev). Opozarjamo svoje cenjene čitatelje, da se bo vrnilo srečkanje nepreklicno dne 19. junija 1902 in vsi dobitki se izplačujejo od zalagateljev v gotovini z 10% odbitkom.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MIZARSKA ZADRUGA V GORICI
z omejenim jamstvom
naznanja slovenskemu občinstvu, da
je prevzela

prvo slov. zalogo pohištva
iz odlikovanih in svetovnoznanih
varn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a
kateri se nahaja
v Trstu, Via Piazza vecchia
(Rosario) št. 1.
(na desni strani cerkve sv. Petra).
Konkurenca nemogoča, ker je blago
iz prve roke.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Aleksander Levi Minzi
Prva in največja tovarna pohištva
vseh vrst.

— T R S T —

TOVARNA: Via Tosa, vogal Via Limitana	ZALOGA: Piazza Rosario št. 2 (šolsko poslojpe) in Via Riberge št. 21
--	---

Telefon št. 670.

Velik izbor tapetarij, arcal in slik. Izvršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.
ILUSTROVANI ČENIK ZASTONJ IN FRANKO
Predmeti postavio se na pa obrod
ali železnico franko.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

